

З/Ф 54

обл. пром.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

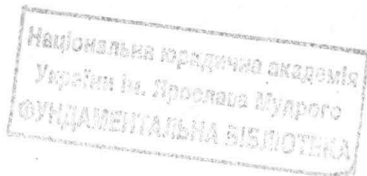
ЗАВДАННЯ
ДЛЯ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“СУДОЧИНСТВО В ГОСПОДАРСЬКИХ
СУДАХ”

Харків
2003

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

**ЗАВДАННЯ
ДЛЯ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“СУДОЧИНСТВО В ГОСПОДАРСЬКИХ
СУДАХ”**

для студентів V курсу заочного факультету

**Харків
2003**

**Завдання для контрольних робіт з навчальної дисципліни
“Судочинство в господарських судах” для студентів V кур-
су заочного факультету / Уклад.: В.В. Комаров, І.В. Удальцо-
ва. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2003. – 11 с.**

Укладачі: В.В. Комаров,
І.В. Удальцова

*Рекомендовано до видання редакційно-видавничою радою
академії (протокол № 2 від 11.02.2003 р.)*

Контрольну роботу з навчальної дисципліни “Господарське судочинство” студенти виконують у дев’ятому семестрі. Кожен варіант передбачає розгорнуту відповідь на поставлене теоретичне питання, а також мотивоване вирішення практичного завдання, що ґрунтується на конкретній судовій справі.

Робота виконується письмово за одним із запропонованих варіантів. Студенти, прізвища яких починаються з літери “А” до “Д”, готують варіант I; від “Е” до “К” – II; від “Л” до “П” – III; від “Р” до “Ф” – IV і від “Х” до “Я” – V.

При підготовці до контрольної роботи слід використовувати таку літературу:

Господарський процесуальний кодекс України // Уряд. кур’єр. – 2001. – № 120.

Цивільне процесуальне право України / За ред. В.В. Комарова. – Х., 1999.

Арбітражний процес. Законодавство та практика // Бюл. законодавства і юрид. практики України. – 1993. – № 5.

Комаров В.В. Разрешение хозяйственных споров арбитражными судами Украины. – Х., 1992.

Теоретичне питання. Підвідомчість господарських спорів господарським судам (поняття та види).

Завдання. Дочірнє підприємство ірландської фірми “Порцелак ЛТД” звернулося з позовом до Державного департаменту авіаційного транспорту України про спростування відомостей, що завдають шкоди діловій репутації фірми і не відповідають дійсності. В позовній заяві позивач зазначав, що йому належить право представляти інтереси американської компанії “Рапіксан” в Україні, без будь-яких обмежень реалізувати її продукцію в Україні, а також, що ця діяльність не потребує жодних ліцензій, сертифікатів, додаткових гарантій фірми-виробника. Голова Укравіатрансу надіслав на ім’я генерального директора підприємства “Порцелак-Україна” листа від 17.07.2002 р. № 1/17-1232, у якому з метою визначення можливості й доцільності акредитації цього підприємства при Укравіатрансі останньому пропонувалося подати Укравіатрансу низку документів (установчі документи, ліцензії тощо). Робилося також посилання на листи фірми “Рапіксан”, що не підтверджували повноважень підприємства “Порцелак-Україна” як представника згаданої фірми.

Позивач вважає, що викладені в листі відомості щодо відсутності у нього повноважень здійснювати представницькі функції компанії “Рапіксан” в Україні та необхідності ліцензування, сертифікації продукції компанії завдають шкоди його діловій репутації і не відповідають дійсності.

Апеляційний господарський суд України розглянув матеріали справи, вислухав пояснення представників сторін і своїм рішенням від 29.09.2002 р. задовольнив позов, зобов’язавши Укравіатранс спростувати відомості, викладені в листі від 17.07.2002 р. № 1/17-1232, які стосуються повноважень дочірнього підприємства ірландської фірми “Порцелак ЛТД” представляти компанію “Рапіксан” в Україні та необхідності ліцензування, сертифікації чи додаткових гарантій фірми-виробника щодо продукції “Рапіксану”, яка реалізується позивачем в Україні.

Встановлювався також спосіб виконання постанови. Вона повинна бути розіслана всім підприємствам, підпорядкованим Укравіатрансу, яким стала відома інформація, викладена у згаданому листі.

Вищий господарський суд (ВГС) України перевірів постанову апеляційного господарського суду і прийняв постанову про її скасування на тій підставі, що апеляційною інстанцією неправильно застосовано закон України "Про інформацію", оскільки наведені в листі Укравіатрансу дані не мають інформаційного характеру.

1. Дати аналіз законності та обґрунтованості постанов апеляційного господарського суду та ВГС України.

2. Чи передбачений законом визначений у рішенні спосіб його виконання? Яким судам підвідомчі спори про захист честі та гідності юридичних осіб?

ВАРІАНТ II

Теоретичне питання. Склад учасників судового процесу. Поняття та правове становище сторін, їх права та обов'язки.

Завдання. Прокурор залізничного району м. Києва звернувся у місцевий господарський суд із позовом в інтересах комерційного банку сприяння розвитку підприємництва "Згода" до приватного підприємства "Фаетон" і малого колективного багатопрофільного підприємства "Вокс" про стягнення 30 тис. грн.

Розглянувши матеріали справи і заслухавши пояснення представників сторін і прокурора, суд встановив, що згідно з договором про надання кредиту позивач видав підприємству "Фаетон" кредит у сумі 30 тис. грн. терміном на два місяці із стягненням 400 % річних за користування кредитом. Для забезпечення гарантії виконання зобов'язань боржника між позивачем, приватним підприємством "Фаетон" та малим колективним підприємством "Вокс" було укладено договір поруки, відповідно до умов якого МКП "Вокс" як поручитель

узяло на себе зобов'язання повернути позивачеві суму кредиту і відсотки за користування кредитом, боржник та поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники.

Беручи до уваги викладене та керуючись ст.ст. 49, 82, 84 ГПК України, ст. 192 ЦК України, суд задовольнив позов і стягнув солідарно з розрахункового рахунку підприємства "Фаетон" і МКП "Вокс" на користь банку "Згода" 30 тис. грн. заборгованості за кредитом, 20 тис. грн. відсотків за користування кредитом.

Апеляційний господарський суд розглянув заяву МКП "Вокс" про перевірку рішення місцевого господарського суду. Заявник просив рішення скасувати, бо порушено вимоги ст. 2 ГПК України, оскільки позов прокурора заявлено в інтересах комерційного банку, що діє у формі ТОВ.

Внаслідок перевірки матеріалів справи апеляційний господарський суд, керуючись ст.ст. 2, 29, 80, 103 – 105 ГПК України, рішення місцевого господарського суду скасував, провадження у справі припинив.

1. Дати аналіз законності та обґрунтованості рішення місцевого господарського суду та постанови апеляційного господарського суду.

2. Чи мав право прокурор порушувати дану справу? Які підстави та форми участі прокурора в господарському судочинстві? Чи може мати місце співучасть у даній справі? Дати визначення співучасті в господарському судочинстві.

ВАРІАНТ III

Теоретичне питання. Поняття позову у господарському судочинстві. Порядок пред'явлення позову.

Завдання. Акціонерне товариство (АТ) заводу "Акцент" звернулося до господарського суду з позовом про стягнення з севастопольського підприємства "Промтовари" 6 тис. 400 грн. Позивач зазначив, що згідно з договором він поставив відповідачеві товар, за який останній має заплатити 3 тис. грн. Відповідач оплатив товар несвоєчасно, допустив

прострочення платежу, а тому відповідно до договору має сплатити пеню в розмірі 5 % за кожний день прострочення. На момент розгляду справи згадана пеня з урахуванням суми переплати становила 5 тис. 800 грн. Крім того, відповідач повинен сплатити 600 грн. за надання послуг юридичною фірмою.

Відповідач проти позову заперечував, посилаючись на відсутність своєї вини в несвоєчасній оплаті одержаного товару.

Вислухавши представників сторін, перевіrivши матеріали справи, суд визначив, що позов підлягає задоволенню частково. При цьому судом узято до уваги такі обставини.

За договором, укладеним між позивачем і відповідачем, позивач продав товар на загальну суму 3 тис. 50 грн. Не оспорюючи суми боргу, остаточну оплату товару відповідач здійснив несвоєчасно, припустився прострочення платежу і за розрахунками позивача має сплатити пеню в розмірі 5 % за кожний день прострочення; згадана пеня на день перерахування залишку боргу становить 6 тис. 140 грн. Разом з тим суд зазначив, що передбачена договором і належна до сплати пеня надмірна, оскільки вона в декілька разів перевищує суму заборгованості на час виконання грошового зобов'язання. Тому з урахуванням конкретних обставин справи, ступеня виконання боржником своїх зобов'язань, а також заходів, ужитих ним для виконання договору, майнового стану боржника і відсутності прямих збитків позивача суд вважав за можливе зменшити передбачений договором розмір неустойки і стягнути її з відповідача в розмірі, який не перевищує 1 % простроченого платежу, що становить 915 грн.

Суд не задовольнив вимоги про стягнення 600 грн. за надання послуг юридичною фірмою, оскільки ця сума сплачена позивачем юридичній фірмі за окремим договором і не може бути віднесена ні до збитків, ні до судових витрат, пов'язаних із розглядом цього спору.

Рішення суд прийняв, керуючись ст.ст. 82 – 84 ГПК України та ст.ст. 80, 205, 211 ЦК України.

Чи правильно діяв суд? Які вимоги пред'являються до рішень господарських судів? Які акти, крім судових рішень, може виносити господарський суд, що розглядає справу по суті?

ВАРІАНТ IV

Теоретичне питання. Поняття та види постанов господарського суду. Вимоги, які пред'являються законом до рішень господарських судів.

Завдання. Згідно з договором від 21.10.2000 р. ТОВ “Вотум ЛТД” отримало кредит у розмірі 100 тис. грн. у комерційному акціонерному банку “Гарантія”, який зобов'язалося повернути до 21.01.2001 р.

У зв'язку з неповерненням кредиту акціонерний комерційний банк “Гарантія” пред'явив товариству “Вотум ЛТД” претензію від 08.02.2001 р. на 200 тис. грн., з яких 100 тис. грн. складала заборгованість за кредитом і 100 тис. грн. – відсотки за використання кредиту. Претензія не була задоволена.

Акціонерний комерційний банк “Гарантія” на підставі договору від 01.04.2001 р. уступив право вимоги виконання зобов'язань за кредитним договором від 21.10.2000 р. акціонерному комерційному банку “Аваль”.

Комерційний акціонерний банк “Аваль” 15.04.2001 р. звернувся до господарського суду з вимогою про сплату відсотків за використання кредиту в розмірі 189 тис. грн.

Рішенням від 03.05.2001 р. позовні вимоги задоволено.

Товариство “Вотум ЛТД” звернулося з заявою до апеляційного суду про перевірку рішення. Заявник зазначив, що рішення господарського суду є незаконним, оскільки належним позивачем у даній справі може бути тільки акціонерний комерційний банк “Гарантія”. Крім того, позивачем не виконано претензійний порядок урегулювання спору щодо розміру заявлених вимог за позовом. Позивач звертався до відповідача з претензією на суму 100 тис. грн.

Постановою апеляційного суду від 10.06.1997 р. рішення змінено і позов на суму 89 тис. грн. залишено без розгляду з мотивів недотримання доарбітражного врегулювання. Стосовно 100 тис. грн. рішення залишено без змін. При цьому суд керувався ст.ст. 81, 103 – 105 ГПК України.

1. Дати характеристику законності рішення і постанови господарських судів.

2. Чи є підстави для процесуального правонаступництва у даній справі? Який порядок доарбітражного врегулювання господарських спорів передбачено законодавством?

ВАРІАНТ V

Теоретичне питання. Підстави та форми перевірки рішень, ухвал і постанов господарських судів.

Завдання. За заявою ТОВ “Кондратьевское специализированное управление “Энергоремонт” (кредитор) Господарський суд Донецької області ухвалою від 11 лютого 2002 р. відкрив провадження в справі про визнання банкрутом. ТОВ “Комсомольське рудоуправління” 15 квітня 2002 р. ухвалою цього суду за результатами підготовчого засідання на заявника покладений обов’язок по розміщенню в офіційному друкованому органі оголошення про порушення справи щодо банкрутства боржника. Суд визнав розмір кредиторських вимог і установив дати складання розпорядником майна банкрута реєстру вимог кредиторів, попереднього засідання суду і скликання перших загальних зборів кредиторів.

Боржник, не погодившись із даною ухвалою суду, подав апеляційну скаргу, де вказав, що загальна сума вимог кредитора складає 62 тис. грн., але ТОВ “Комсомольське рудоуправління” здійснило виплати на користь кредитора в розмірі 25 тис. грн. І його борг склав 37 тис. грн. Таким чином, на момент розгляду справи на підготовчому засіданні суду розмір грошових вимог кредитора був меншим, ніж базовий розмір неплатоспроможності боржника. Апеляційний суд Донецької області залишив ухвалу без змін. Однак 23 липня цього року Вищий господарський суд (ВГС) України скасував згадані вище судові акти, а справу передав у Господарський суд Донецької області для проведення підготовчого засідання по новому розгляду. Зокрема, ВГС України дійшов висновку про те, що кредитором не доведена неплатоспроможність боржника. Провадження в справі було продовжено 2 серпня 2002 р.,

коли ухвалою за результатами підготовчого засідання Господарського суду Донецької області було ухвалено провести попереднє засідання господарського суду.

Підприємство “Комсомольське рудоуправління” звернулося в касаційну інстанцію з проханням скасувати цю ухвалу через відсутність ознак неплатоспроможності. Арбітражний керуючий, у свою чергу, клопотав про відхилення касаційної скарги ТОВ “Комсомольське рудоуправління”, тому що вона підписана керівником, відстороненим від виконання своїх обов’язків. Клопотання було відхилено.

Відповідно до п. 1 ст. 5 Закону про банкрутство, провадження в справі про банкрутство регулюється не тільки Законом про банкрутство, але і ГПК України, іншими нормативними актами. На цій підставі колегія суддів ВГС України дійшла висновку, що висновок суду першої інстанції про те, що ст. 40 Закону про банкрутство встановлюється вичерпний перелік підстав для припинення провадження у справі про банкрутство, є безпідставним. Так, припинення провадження у справі про банкрутство на підставі п. 1 ст. 80 ГПК України має місце в тому випадку, якщо стосовно до п. 2 ст. 8 Закону про банкрутство всі грошові вимоги кредитора цілком забезпечені заставою, а також якщо розмір вимог кредитора буде меншим, ніж базовий розмір неплатоспроможності боржника.

На цій підставі ВГС України припинив провадження по справі про визнання банкрутом ТОВ “Комсомольське рудоуправління”.

1. Дати характеристику законності судових постанов господарських судів.

2. Чи правильно суд касаційної інстанції відхилив клопотання Арбітражного керуючого? Які підстави для припинення провадження по справі передбачені законом?

Навчальне видання

ЗАВДАННЯ
ДЛЯ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“СУДОЧИНСТВО В ГОСПОДАРСЬКИХ СУДАХ”
для студентів V курсу заочного факультету

Укладачі: КОМАРОВ В'ячеслав Васильович,
УДАЛЬЦОВА Ірина Віталіївна

Відповідальний за випуск *В.В. Комаров*

Редактор *В.В. Арнаутова*
Коректор *В.В. Христенко*
Комп'ютерна верстка *Г.В. Калашнікової*

План 2003, поз. 35

Підп. до друку 24.10.2003. Формат 84x108 ¹/₃₂. Папір офсетний.
Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 0,3. Облік.-вид. арк. 0,34. Вид. № 27.
Тираж 500 прим. Зам. № 1796. Ціна договірна.

Редакційно-видавничий відділ
Національної юридичної академії України
61024, Харків, вул. Пушкінська, 77

Друкарня
Національної юридичної академії України
61024, Харків, вул. Пушкінська, 77